

faa i dette Øjeblik, hvis de Herrer vil stemme for Flertallets Indstilling, er de førnævnte Lempelser for Tiendeyderne og for dem, der skal svare de 27,000 Tdr. Korn i de saakaldte Jordebogsafgifter, til lige med de mindre Indrømmelser, som gives med Hensyn til det saakaldte Moratorium.

Imidlertid kan jeg, da Ordføreren har anbefalet Flertallet her i Tinget at stemme for Mindretallets Indstilling, tænke mig, at denne vedtages, og Sagen dermed bortfalder. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han i Tilfælde af, at Sagen nu bortfalder, vil være villig til at fremsætte et Lovforslag indeholdende de Indrømmelser, som ligger i Flertallets Forslag, og som kommer flere Tusinde Ydere rundt omkring i Landet til gode. Jeg tror, det vilde være klogt af Landbrugsministeren at fremsætte et saadant Lovforslag — jeg haaber ogsaa, det vil kunne gennemføres —, thi det vil snart vise sig, at han vil blive stærkt bestormet i den Retning. Kravet om at faa gennemført det mulige paa dette Omraade vil rejse sig stærkt fra det hele Land, og det er da bedre at imødekomme et saadant Krav paa Forhaand. Jeg tillader mig derfor at spørge Landbrugsministeren, om han er villig til at fremsætte et saadant Lovforslag, naar Flertallets Indstilling nu maatte blive forkastet.

Hauge: Ogsaa jeg maa udtale min Beklagelse af, at det ikke i Fællesudvalget er lykkedes at tilvejebringe Enighed mellem Tingene om dette Lovforslag. Men det kan jo ikke være nogen Overraskelse for nogen, at Enighed ikke har kunnet tilvejebringes, thi da Landstingsudvalget den 25. Februar havde offentliggjort sin Betænkning over Forslag til Lov om Kapiteltakster m. m., maatte det staa klart for alle, at det vilde blive overordentlig vanskeligt at skabe et Flertal i dette Ting for et Lovforslag om Kapiteltaksternes Ændring. Den Situation, der skabtes ved denne Landstingsudvalgsbetænkning, var af en ganske ejendommelig Karakter. Den betød i Virkeligheden en ny Æra i Venstres Maade at føre Politik paa her i Rigsdagen. Saaledes som Partistillingen er i Landstinget og efter det Standpunkt, Venstre tog til Lovforslaget, maatte det være klart, at det ikke var Venstres Hensigt at fremme dette, derom kan ingen være i Tvivl. Landstingets Højres Stilling kendte vi fra første Behandling af Lovforslaget. Den var absolut afvisende i Mod-

sætning til Folketingets Højres Stilling. Landstingets Venstres Standpunkt fik man først Rede paa, da Lovforslaget skulde behandles for anden Gang. Ganske vist optraadte Højre og Venstre i Landstingets Udvalg endnu hver for sig i Betænkningen og havde hver sin Motivering for at gaa imod Lovforslaget, men i Realiteten var de to Partiers Udvalgsmedlemmer enige, de var enige om at gaa imod Folketingets næsten enstemmigt vedtagne Lovforslag, hvis Hovedbestemmelse var, at Kapiteltaksterne for Fremtiden skulde fastsættes paa en anden Maade end hidtil, nemlig saaledes, at de skulde beregnes efter 4 Aars Gennemsnit. Det, Højre og Venstre nu blev enige om at sætte i Stedet, var en intetsigende Bestemmelse om, at de, der skulde svare Afgift efter Kapiteltaksterne for 1914, kunde faa Henstand til den 15. April d. A. Naar man erindrer, at Betænkningen blev afgivet i Februar Maaned, og der ingen Udsigt var til at faa Lovforslaget endeligt vedtaget før i Marts, vil man forstaa Rækkevidden af den Godgørenhed og Overbærenhed, der her kom til Orde i Landstingets Forslag: Hovedparagraffen i hele Lovforslaget indeholdt en Regel om Henstand til den 15. April, et Moratorium, som kunde glæde de Folk, der skulde svare de ekstraordinært høje Afgifter paa Grund af Krigssituationen! Det var en saa aldeles bestemt Afvisning af Kravet om at ændre Kapiteltaksterne til Fordel for Yderne, at der ikke kunde være Tvivl om, hvad der var Venstres og Højres Hensigt.

Man maatte i høj Grad undre sig over Landstingsvenstres Standpunkt. Thi det var jo Venstres eget Forslag, der her var Tale om, det var helt igennem Venstres Forslag, der var sendt op til Landstinget, og som Landstingets Venstre nu i Forening med Højre fuldkomment afviste. Regeringen havde jo fremsat et Lovforslag, hvorefter der skulde tilvejebringes en overordentlig Kapiteltakst alene for Aaret 1914. Det vilde Venstre ikke være med til. Venstres Ordfører her i Salen var Venstres Formand, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Han kunde ikke paa nogen Maade være med til at fremme Lovforslaget, som det forelaa fra Regeringens Side, men stillede i Udsigt, da Sagen var til første Behandling, at Venstre vilde gaa med til en Ændring af Kapiteltaksterne, naar man beregnede dem efter et Gennemsnit af flere Aar. I Overensstemmelse hermed stillede Venstre sit Forslag